

Her får du to historier. Så kan du sammenligne og vurdere om der er en af disse der er bedre end den anden.

Historie 1.

Kvinde 55 år pædagog lærer foretningsuddannet. I dag på Arbejdsmarkedsydelse.

Historie 2

Kvinde 55 år arbejder som lærer på en skole.

Hvordan er disse to kvinder endt hver sit sted. Forklaringen følger her:

Kvinde 1

Adopterer i 1999 to børn – bliver senere skilt og bliver dermed enlig forsørger.

Datteren er ikke normalt fungerende, hendes liv har bevirket at hun ikke deltager aktivt i livet. Skolepsykologen finder at hun scorer 0 i alle tests, fordi hun ikke svarer på hans spørgsmål.

Kvinden vælger at varetage sin forældrerolle og datteren bor hjemme.

I 2012 vælger moderen at datteren skal på efterskole for unge med særlige behov.

I 2013 optages datteren på Asserbølgård Kostskole.

Undervejs har kvinden måttet skifte erhverv for at finde arbejdstider der er i overensstemmelse med datterens behov – blev meritlærer, men arbejdslivet er underlagt datterens funktionsevne. Alle aktiviteter efter kl. 15.30 er

afhængige af om datteren kan deltage eller om der findes relevant pasning.

Ved sygdom, mødevirksomhed, undersøgelser eller andet forventes det at forældrene deltager og er aktive.

Det er svært at finde et arbejde der accepterer disse vilkår. Fx brugte familien hvad der svarer til en hel arbejdsuge på at undersøge og opsøge forskellige opholdssteder til pigen efter afslutning af 10 år i specialklasserækken. For øvrigt uden at lærerne følte de havde undervist hende.

Kvinde 2

Adopterer i 1999 to børn – lykken er stor og livet dejligt. I samarbejde bliver forældrene enige om at datterens problemer er så store og påvirker alt at de er nødt til at have hjælp. I løbet af et års tid besluttet det at pigen anbringes i familiepleje. Pigen kommer hjem på weekend og i nogle ferier. Kvinden fortsætter sit arbejdsliv og avancerer til en ledende stilling indenfor sit fag. Sønnen er derimod også blevet anbragt i samme

familiepleje. Han havde nemlig altid taget vare på søsteren og kunne ikke acceptere at være adskilt fra hende, var blevet aggressiv og smadrede alt indtil det blev afklaret at han ønskede at leve sammen med sin søster.

Pigen er i dag flyttet til en kostskole og sønnen er flyttet til Esbjerg, hvor han er kendt af politiet for flere forskellige forhold.

Det ønskelige kunne være en kvinde nummer 3, der som resultat kunne sige at: vi, både os selv og det offentlige, alle havde løst denne ”opgave” bedre. Så alle parter kunne leve et tilfredsstillende liv uden behov for udstrakt hjælp.

Man plejer at sige at forskellige opgaver koster det offentlige så og så meget.

I mit tilfælde har samarbejdet med kommune og andre kostet mig i omegnen af 500.000 og en tur på AMY. Og uden udsigt til et arbejde hvor man kan tillade sig de store ambitioner.

Men jeg er ydmyg – jeg vil bare gerne kunne leve et liv med arbejde, familie og venner.

Dette er ikke unikt for mig, men en situation som mange forældre med hjemmeboende børn med særlige behov ofte oplever.

Tak fordi du læste så langt. Jeg håber disse små fortællinger kan mane til eftertanke for en gruppe borgeres liv.

Jeg forventer naturligvis en respons fra Socialudvalget og ønsker en dialog omkring emnet, da denne situation er meget belastende borgere med hjemmeboende børn med særlige behov og deres muligheder i Varde Kommune.

Dette brev er sendt til Varde Kommunes socialudvalg og Folketingets socialudvalg.

Med venlig hilsen

Thinne Nielsen

Søndergade 40

6800 Varde

Tlf 30305525

Mail. thinnenielson@gmail.com

